

اعتراضات خیابانی و توحش سرمایه داری زنده باد مبارزه طبقاتی!

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

موجی از اعتراضات خیابانی جهان سرمایه داری را به لرزه در آورده است. از عراق تا شیلی، از لبنان تا اکوادور، از مصر تا ایران و... اعتراضات خیابانی فقط مختص سرمایه داری پیرامونی نیست بلکه حتی در سرمایه داری متروپل چون فرانسه، بلژیک، هلند و غیره نیز خود را نشان میدهد. این اعتراضات از عواقب بحران سرمایه داری است. واقعیت این است که سرمایه داری در یکی از عمیق ترین بحران های تاریخی خود فرو رفته است و ولی مسئله حائز اهمیت این است که سرمایه داری متروپل سعی میکند بار بحران سرمایه داری را به سرمایه پیرامونی منتقل کند، لذا عواقب بحران در کشورهای پیرامونی سرمایه نقشی مخرب تر از کشورهای متروپل ایفا می کند. سطح استاندارد زندگی طبقه کارگر، در سراسر جهان، مورد حمله روزانه بورژوازی قرار گرفته است. فقر، گرانی لجام گسیخته، بیکاری تعمیم یافته، اختلاسه های نجومی، مشکلات زیست محیطی و آلودگی هوا، در یک کلام سقوط استانداردهای زندگی، یک جهنم واقعی و زمینی برای اکثریت اعضای جامعه بوجود آورده است. در مقابل اقلیت ناچیزی بشکل انگلی و با زندگی افسانه ای و اشرافی خود یک بهشت زمینی از حاصل دسترنج طبقه کارگر برای خود درست کرده اند.

بدنبال افزایش قیمت بنزین، که نه تنها چنگ انداختن به سفره خالی طبقه کارگر بلکه تمامی اقشار تحتانی جامعه بود، از جمعه ۲۴ آبان ۳۹۸۱ موج جدیدی از اعتراضات خیابانی، سراسر کشور را فرا گرفته است. پاسخ بورژوازی اسلامی سرکوب لجام گسیخته دولت پلیسی بود. هنوز اطلاعات دقیقی از سرکوب و جنایات بورژوازی اسلامی در دست نیست اما حداقل ۲۰۰ نفر جان خود را از دست داده، هزاران نفر زخمی و هزاران نفر نیز دستگیر شده اند. بورژوازی اسلامی با قطع اینترنت و اخلال در خط تلفن، تلاش کرده است تا از یک سو ابزار سازماندهی را از بین ببرد و از سوی دیگر مانع اطلاع رسانی بشود، تا راحت تر سرکوب نماید.

در این اعتراضات طبقه کارگر تا این لحظه بعنوان یک طبقه اجتماعی ظاهر نشده است. کارگران متمیزه شده و بخصوص لشکر بیکاران در کنار دیگر اقشار جامعه در اعتراضات شرکت کرده اند. اگر شرایط مادی برای اعتراضات اجتماعی مهیا باشد ولی معترضان برای اعتراض خود افق یا دورنمایی نداشته باشند، جامعه منفجر خواهد شد و این اعتراضات بیشتر به شکل طغیان ها، عصیان ها و یا حتی قیام ها شکل خواهند گرفت.

در پائیز سال ۱۳۹۷ شاهد پر شکوه ترین تجلی مبارزه طبقاتی در ایران پس از دوران مبارزه طبقاتی ۱۳۵۹ - ۱۳۵۶ بودیم که در مقطعی از حالت دفاعی خارج شد و شکل تهاجمی بخود گرفت. طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی در تحولات جامعه ظاهر شد، اگر چه آن مبارزات پر شکوه سرکوب شد ولی درسها و تجارب آن زنده هستند. زمانیکه طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی در تحولات جامعه ظاهر میشود، مانور دادن گرایشات ارتجاعی بورژوائی بشدت پائین می آید.

تمامی گرایشات سیاسی سرمایه از راست تا چپ، از سلطنت طلبان تا چپ های کلام رادیکال (کمونیستهای کارگری)، از جریانات ناسیونالیست و قوم پرست تا مجاهدین، پیشروی جنبش مردم را اعلام می کنند، هدف همگی شان نیز یکی است. سیاهی لشکر شدن طبقه کارگر در جنبشهای مردمی و تکرار حوادث سال ۱۳۵۷. چیزی که حتی اگر طبق خواسته های آنها پیش رود، تنها به

تغییر رژیم در چهار چوب نظام سرمایه منجر خواهد شد. هر یک از آنها خودشان را نیز بعنوان تنها آلترناتیو برای جانشینی جمهوری اسلامی معرفی می کنند.

همزجیران!

تمامی نگاهها، تمامی امیدها به طبقه ما دوخته شده است. اگر غول خفته بیدار نشود، اگر طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی در این اعتراضات ظاهر نشود، اگر اعتراضات مسیر مستقل طبقاتی را در پیش نگیرد، اگر طبقه کارگر کمیته های محلات، کارخانه، اعتصاب، مبارزه و دیگر نهادهای مستقل خود را ایجاد نکند، مبارزه طبقه ما تنها در خدمت مبارزه ضد رژیمی قرار خواهد گرفت. همانطوریکه در سال ۱۳۵۷ بورژوازی اسلامی بر گرده مبارزات ما سوار شد و در نتیجه آن بورژوازی اسلامی جایگزین بورژوازی سلطنتی شد، اما بردگی مزدی برای طبقه ما تداوم یافت.

منافع ما در این نیست که فقط طبقه حاکمه را عوض کنیم، منافع طبقاتی ما در این است که نابودی کل سیستم سرمایه داری را نشانه گیری کنیم. تشکیل نهادهای مستقل کارگری چه در محلات، چه در محیط کار و طرح شعارهای طبقاتی که نظام سرمایه داری را نشانه گیری کند، موجب خواهد شد قیام گرسنگان ماهیت ضد سرمایه داری خود را حفظ کند و به سیاهی لشکر طبقات دیگر تبدیل نشود. مبارزه طبقاتی در روند تکاملی خود بخاطر ماهیت ضد سرمایه داری آن، نه تنها به دیگر کشورهای سرمایه داری سرایت خواهد کرد بلکه دولت سرمایه را نیز به چالش خواهد کشید. ما فقط باید بخاطر منافع طبقاتی مان بجنگیم.

**پیش بسوی نهادهای مستقل کارگری!
زنده باد جنگ طبقه علیه طبقه!**

م جهانگیری
۲۹ آبان ۱۳۹۸